

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 6. Inanes videri regulas duas, quas super versibus heroicis & trimetris iambisis tradidit Gellius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Ianis viderit regulas duas, quas super versibus heroi-
ci & trimetris iambicis tradidit Gellius.

C A P. VI.

NON tantum in iure ciuili sed etiam in leuiori-
bus artibus periculosa est omnis definitio: per-
tacum enim est, ut subuerti non possit. Certè duarum
ad artem metricam pertinentium, quas Gellius libro
duodecimo tradit, quarumque alteram ad M.
Varonem auctorem refert, neutram perpetuo veram
esse, nullo negotio probari potest. Quod mihi eò
magis indicandum putaui; quia memini quandam in
vite magni nominis grammaticum, qui que etiam
ficiendorum versuum leges sibi aut vii, aut cum
perquam paucis notas esse iactabat, duos illos ca-
nones, tamquam abditum quiddam, μυστεῖαδες,
familiaribus suis επιτρόποις tradere solitum esse. Eo-
rum prior est: In longis versibus, qui hexametri vocantur,
item in senariis duos primos pedes, item extremos duos ha-
bere singulas posse integras partes orationis: medios haud
tamen posse. Sed constare eos semper ex verbis aut diui-
si, aut mixtis atque confusis. Sed nos quo ludicum
exceptum refutemus, ex ludicro poëmate sumamus.

Homerus in Ranis:

Τέταρτος δέ τε πέφτε πλευροφάγον Εασπλῆ.
Quero, in eo versu tertius pes habeat ne integrum
partem orationis, an minus. &c, si grauius testimoni-
um requiritur, arcessamus hoc ex Iliade:

Αι οὐδὲν, τὸς μὲν λίπει ἀντε, οὐδὲν δὲ μετ' αἱλαρες.

Nonne hic & tertius & quartus partem orationis ab-
solunt? Addam & alium ex Lucretio:

Concittitur tum sanguis: visceri persentiscunt.

& ex Aristophanis Pluto:

Δι' οὐδὲν μὲν ταχέως δαμάν. τι δρῶ; λέγε.

T 2

Altera

Muretti
Lectio[n]es
II
25

Alterā regula est: obseruasse M. Varronem in versificatio
metro, quod omni modo quinctus semipes verbum finit.
Sed hoc quoque quām sit ἀρχαῖον, tamen etiā ei
ipsis versibus quos supra posui, cognosci potest:
damus tamen alios. Et primū quidem occurrimus
versus Odysseū:

Aὐδρε μοι ἔννεπε μῆσα πολύτεοπν.

Et secundus Iliados:

Οὐλομέντω, οὐ μηρὶς ἀχαιοῖς ἀλγεῖ ἐθηκεν.

Quid in illis Virgilianis: Nil nostri miserere: & Cen
veniti posuere: & Inst. eo dicente: ac similibus, non
quinctus semipes verbum finit? Sed si plura testimoni
nia in re perspicua congeram, ipse mihi video nū
culus fore.

Quiddam quod occulte significauerat Homerū, non
minori artificio à Virgilio significatum esse.

CAPUT VII.

VT inferos esse, vbi à sceleratis hominibus po
næ post mortem exigantur, nemini vñquam
no dubium fuit, ita excubantem pro inferorum fu
bus Cerberum; & Acheruntis transvectionem,
caussæ dictionem ad Minois tribunal, & pertulit de
liis aquam haurientes puellas, & Ixionis sibi aliud
imminentem fugam, & metuentem ne aut siti, ne
impendingit faxi casu denud moriatur; Tantalum,
totam denique illam in Plutonis domo tragediam
quicunque ex veteribus paulò cordatiiores erant,
somniorum, aut anilium fabellarum loco semper ha
buerunt. Itaque & Cicero primo libro Tusculanarum
ea irridere, ac pictoru, & poëtarum portenta voca
re non veretur, quæ conuincere nihil negotij sit: &
aliorum quamlibet multa testimonia colligi possunt
ex quibus